

NOTA DIÀRIA

Res més lamentable, res més depriment que l'espectacle que aquests dies estan oferint els homes públics de Madrid a les Corts.

Ja en actes polítics celebrats en vigílies de l'obertura de sessions, es veïe prou que certs elements anaven a plantejar, no problemes nacionals, sinó petites qüestions personalistes, que res de profit han de portar al país. El discurs o conferència d'En Lacierva en l'assemblea maurista, ja senyalà aquesta orientació, i ara, una vegada obertes les Corts, s'ha pogut veure confirmada, doncs a les dugues o tres sessions aquests plets personalistes ja s'han portat a la Cambra popular, donant una trista sensació a totes les forces conservadores d'Espanya que en aquests moments més que mai, tenen dret a esperar exemples d'abnegació i disciplina que permetessin l'unió sagrada de totes les forces de dreta.

Nosaltres no sabem fins a quin punt i assisteix la raó a En Lacierva. Volem veure que, donada l'actuació paradògica de l'actual Govern conservador, amb ribets d'esquerra o presoner de les esquerres que és lo mateix, te fins dret l'ex-ministre de la Guerra, a creure's enganyat. Però així i tot, entenem que plets d'aquesta naturalesa no deuen portar-se mai al Parlament.

A n'el país no poden importar-li res les rendilles personals d'En Sánchez Toca i En Lacierva. Les sagnants ironies del primer, que algunes voltes tenen fins caràcter d'embestides brutals, i el temperament agresiu del segon, no donaràn, malgrat tot el desgast d'en-

gies i verborrea que representin, cap solució definitiva als diferents i complicats problemes nacionals. Caurà o no caurà el Govern, sortirà o no amb victòria En Lacierva, però sigui l'un o l'altre el final, lo cert és que el país no'n tocarà cap resultat profitós.

S'hauria de tenir en compte, que a vui els moments són anys en l'història de tot el món, i que mentres a tot arreu els parlaments són l'orgue que expressa i encarrila l'opinió, donant normes legals per a que puguin desenrotllar-se legalment totes les aspiracions nacionals, no és de bon veure que'l Parlament espanyol dongui una sensació de esterilitat com el que ve donant aquests dies. Precisament ara, és quan més esperava el país fórmules definitives traduïdes en lleis, que acabessin amb les discordies del capital i el treball.

Precisament ara, és quan els homes públics espanyols devien posar la vista a tot lo més alt, deixant-se de petites misèries personals que no han de fer res més que acabar d'enmaranyar l'actuació dels organismes parlamentaris.

L'espectacle que aquests dies està donant el Parlament espanyol, forsosament ha de produir una sensació depriment en els ànims dels pocs homes que van a Madrid portats encare d'un sentiment d'optimisme. I lo mateix que en els ànims d'aquests pocs homes, l'han de reproduir en el país, el qual ha de veure per força, quan estèrils van resultant cada dia, els seus esforços per a portar al Parlament homes d'energies i capacitat per a transformar la vida nacional.

Sessió de l'Ajuntament

Celebrada de 2.ª convocatòria el dimarts de 19 novembre de 1919.

Assisteixen els senyors Clari, Rius, Arola, Trulls, Morera i Gros i presideix l'alcalde.

Es llegeix i aprova l'acta de l'anterior i es passa al

Decret ordinari

—S'acorda el pagament d'una partida de vacuna antitífica remesa de Barcelona per al dispensari municipal.

—S'acorda pagar una factura de reparacions d'una màquina d'escriure.

—Es aprova un dictamen de la Comissió de Policia Urbana en que es tracta de demanar a la companyia de ferrocarrils N. E. la modificació del projecte de línia desde la carretera del Pont de Vilumara a l'estació de Manresa alta, que en lloc de fer-se per St. Joan del Coll sigui per prop dels Dolors, evitant-se la construcció d'un llarc terraplé.

—S'autoritza la permuta entre dos enpleats.

Mocions

A instància del senyor Clari s'acorda dirigir-se a alguns propietaris de terrenys de prop del camí de l'Escorxador, perquè procurin evitar que les aigües dels recs vagin a parar a dit camí produint grans fangueres.

També a instància del mateix regidor, que's decanta a la política hidràulica, s'acorda indicar a la Junta de l'Acèquia la conveniència de netejar i reparar alguns recs com el del carrer de Puigterrá.

El senyor Rius diu que, en vista de que'l tren correu del matí passa amb retràs molts dies, es demani que la correspondència, de venir retrassat aquell

tren, pugui portar-la el primer que surti. S'acorda gestionar ho.

No havent-hi altres assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

LLIBRE DE LES XIQUES GLOSES

(XII)

El plat de llentilles

Tomás Garcés m'escrivía un jorn «Jörgensen és l'autor d'una vida de Sant Francesc. També hi és la senyora comtesa de Pardo Bazán. Ni l'un ni l'altre han reeixit en llurs propòsits. La vida del «povarell» no més pot ésser capida després de l'establiment d'un principi tant fonamental com el de l'Espectacle. Veuràs com d'una faïça gairebé maravillosa tots els actes totes les petites incidències de la santa vida, s'acaben clàssicament amb l'Espectació fruitosa. El misticisme del nostre avant-cesor raja també d'idèntic lloc. Amb l'espectació incorpora-dora desapareix l'egoisme del mistic. I el propi anorreament per tal de arribar fins a Deu—tendència altament egòlatra—és generat en Sant Francesc pel fet de que portant el Sant dintre de ell totes les coses amorosament incorporades, no hom cerca el benefici propi sinó la joia total.»

Gentil manera de dir i d'argüir sobre la vida i l'esperit franciscà. Més, jo, argüia a món torn. ¿Cal escusar el delit subjectiu per la consecució de la Gràcia Final? Això seria absurd; això seria donar-se tot en el camí i no reservar cap delit pel final del viatge. Hi haurà, certament, bona llei en prescindir dels petits fins—quan aquets són espiritualment petits—per viure els

mitjants conduïdors. ¿Però és sà sacrificar als mitjants conduïdors el be final de la vida?

Vet-aquí com per espectació el Sant més Sant de Crist, el Sant qui merescut l'impressió de les cinc llagues del Crucificat, fora convertit en espectador a costa de la seva ànima. I això seria vendre's la Santa Herencia, pel plat de llentilles d'aquet món.

J. F. VIDAL I JOVÉ.

De mes cançons disperses

A l'artista amic
En Josep Padró

Epigrama del remordiment

L'esperit vigila
sota la carn,
la carn, tranquil·la,
l'esperit, no tant.

Del cant d'amor que encara no he dit

Jo duc un llibre inèdit
sota del braç
esquer; quan el llegeixis, veuràs
amb plaer
que el cor degota
de mica en mica
gotes de sang d'epifania.
La degotera fa música
pia.

Cantem l'amor

Aixequem l'esperit, germans
i en l'esperit dictem-hi cants
que ressonin triomfants.
Cada veu serà ufanosa,
penetrant i vigorosa
si l'amor ens l'ha dictat;
car l'amor ha maravel·la
de posar en una donzella
la dolçor d'Eternitat.

Després del cant jocond

He cantat la vida bruna
com una rialla d'or
i fins he sentit tot d'una
una mica de rencor;
car la joia també cança
tant o més que el sofriment
si hom no en fa perdurança
del que sent cada moment.

Sonet del Setembre

Ara el Setembre riu esbogat
pels fruïters i les vinyes madures;
sarmants de sol li pengen pel costat
i ple de most ensenya les carns dures.
Ara el Setembre riu perquè ha omplenat
les gerres opulents de confitures
i an els bailets els ha atipat
de suculents llaminadures.
Ara el Setembre és corpulent i fort,
ubriagat de sol i ubriagat de vi
i ben moreno d'ardentors sublims.
Passa i s'emporta els fruits de l'hort
i quan comença a defallir
deixa la sang en els raïms.

SALVADOR PERARNAU.

La verdadera democracia

M. Wilson, publica en «La Nouvelle Liberté», els següents conceptes:

Si en l'edat mitjana, sota'l regim aristocràtic, la societat es conservà sense pervertir-se, fou degut únicament a l'influència benefactora de l'Església catòlica, apostòlica, romana, que era aleshores, com ara, una gran democràcia, car que dingué per humil que sigui el seu origen, pot veure's privat de ser sacerdot i arribar, pel seu talent i virtuts, a ésser Papa.

En totes les cancelleries, en totes les corts d'Europa les lleis eren inspirades o fetes per aquests homes instruits, virtuoses i pràctics, pels sacerdots, Prelats o prínceps d'aquesta Església universal, que cada dia es va extenent més per les cinc parts del món.

20 moros afusellats

Tetuán, 19.

El Consell de guerra reunit ahir per a jutjar a 22 moros traidors, considerats com els principals autors de l'agressió de Matalien, en condemnà 21 a la pena de mort. Un fou absolt.

La sentència els fou notificada ahir i aquells l'escollaren sense immutar-se i acte seguit se'ls posà en capella.

Al cap de poc arribà a Ceuta el general Silvestre per assistir a l'execució.

Les forces es mobilitzaren al matí, arribant fins a la càbila de Beni-Sider, d'on són naturals els reus.

Una gentada immensa acudí a presenciar el trist acte.

Els reus, que havien estat traslladats en camions, anaven somrient, però en ser colocats davant del quadre canviaren.

Una companyia de Larache avançà cap als reus, col·locats d'esquena, i feu els disparats a la veu de comandament, matant als 20 moros.

Un quedà greument malalt a l'hospital.

El càstic fou presenciât per grups de moros del poblat.

El tret de gracia el disparà un sargent de regulars.

El moviment català a l'estranger

En el periòdic «La Presse» de Brussel·les, En Hervas parlant del moviment català diu el següent:

«Moltes vegades he parlat del malestar espanyol. He assenyalat les tendències de Catalunya cap a l'autonomia. L'Espanya pateix el mal de tots els Estats, les seves regions prenen cada dia més consciència de llur individualitat i desitgen assolir major independència. Resultaria turpitud, no seria polític, que el Govern espanyol no donés estat de dret a les reivindicacions de Catalunya, perquè (ho havem pogut comprovar en diferents països) la voluntat d'autonomia comprimida massa temps pot adreçar-se voluntat d'independència.»

El Congrés d'Enginyeria

Madrid, 19.

A l'inauguració de la secció de previsió social del Congrés Nacional d'Enginyeria, el president honorari, general Marvá, lloà les afirmacions guipuscoana, aragonesa, valenciana i catalana, d'anticipació voluntaria del segur obligatori de retirs obrers, elogiant els treballs de col·laboració pràctica dels enginyers dels diferents cossos.

Els senyors Ferrer Vidal, Urgoite, Carles Mendoza, Mara, Lasiera i Otamendi han cridat l'atenció sobre els treballs de laboratori social realitzats a totes les regions d'Espanya.

Les eleccions a Romania

Bucarest, 19.

Han terminat les eleccions a Czer-Novotch i Bukovina, havent triomfat les llistes ministerials.

Les eleccions a Itàlia. Desordres.

Roma, 19.

«La Epoca» diu que han estat elegits 138 candidats socialistes, 81 catòlics i 289 de distints partits.

Roma, 19.

Els periòdics de Milà diuen que da-

vant l'anunci dels primers resultats de les eleccions, que feien suposar la victòria per als socialistes, s'organitzà una manifestació d'aquests, la qual es va dirigir a la Redacció de «Avanti».

Quan la manifestació passava per la plaça de la Catedral, esclatà una bomba, armant-se la conseqüent confusió, i resultant greument ferides tres persones.

Llavores els manifestants es van dirigir cap a l'Associació de combatents. Les tropes els van sortir al pas i tingueren necessitat de fer us de les armes, resultant 25 ferits.

La Borsa del Treball ha decretat la vaga general del partit socialista.

Ha estat detingut Arditi per suposar-se que ha tirat la bomba.

La revolució a Viladivostock

Washington, 19.

Notícies rebudes de Viladivostock diuen que ha esclatat la revolució en aquella plaça.

El moviment, segons les dites notícies, va dirigit contra les tropes russes.

Desordres a Alexandria

Alexandria, 19.

Amb motiu de l'aniversari de l'independència del país, s'han produït manifestacions, durant les quals el poble ha agredit la policia. Hi hagué necessitat que hi intervingués la tropa, fent ús de les armes.

Hi ha nombrosos manifestants ferits.

Padró Germans
Successors de Lluís Alberni
BANQUERS
Corresponsals del Banc d'Espanya
Quimerà, 30, Teléfono 43. Manresa
Telegrams i telefonemes Alberni. - Apartat, 7

Ocasio

Cortes TRAJOS última novetat, molt forts, 3m

31 Ptes.

Casa TUNEU

Vegint-se els aparadors

Robes per la conteció de trajos i abrics

Més de 400 mostres diferents als mateixos preus de fàbrica

Casa Gazo

Fàbrica de gorres, Born, MANRESA